

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று பத்தொன்பது

வரலாற்றுச் சின்னங்களின் தீர்க்கதரிசன முக்கியத்துவம்:
வேதாகமச் சின்னவியலின் மூலம் கடைசி நாட்களைப்
புரிந்துகொள்வது

Jeff Pippenger
2024-03-06

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநான்கு ஆயிரம் பேர் உடன்படிக்கையின் தூதரால் சுத்திகரிக்கப்படுகிறவர்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றனர்; பெருந்திரளான மக்கள் தியாகமரணத்தின் வெள்ளை அங்கிகளால் குறிக்கப்படுகின்றனர். கடைசி நாட்களிலுள்ள இரண்டு புனித காலப்பகுதிகளில் முதல் காலப்பகுதி, உடன்படிக்கையின் தூதருக்குப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்தும் தூதரின் பணியை அடையாளப்படுத்துகிறது; இரண்டாம் காலப்பகுதி எலியாவின் பணியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. முதல் காலப்பகுதி லவோதிகேயா அட்வென்டிசத்தின் உயிரோடிருப்போர்மேல் நடைபெறும் விசாரணைத் தீர்ப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; இரண்டாம் காலப்பகுதி நவீன ரோமின் நிர்வாகத் தீர்ப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இறுதி நாட்களில் நகரங்களைவிட்டு ஓடிப்போக வேண்டிய "அடையாளம்" லவோதிகேய அட்வென்டிசத்தினால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 66 முதல் 70 வரை எருசலேமின் அழிவு, இறுதி நாட்களில் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் எச்சரிக்கை அடையாளத்திற்கான ஓர் எடுத்துக்காட்டை வழங்குகிறது என்று சகோதரி வைட் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

"ஆரம்ப சீஷர்களைப் போல, நாம் பாழடைந்ததும் தனிமையானதும் ஆகிய இடங்களில் அடைக்கலம் தேடத் திணிக்கப்படுகிற காலம் மிகவும் தூரத்தில் இல்லை. ரோமப் படைகளினால் எருசலேம் முற்றுகையிடப்பட்டது யூதேய கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓடிப்போக வேண்டிய அறிகுறியாக இருந்ததுபோல, பாப்பரசரின் சப்தத்தை அமல்படுத்தும் கட்டளையில் எங்கள் தேசம் அதிகாரத்தைத் தன் கையில் ஏற்றுக்கொள்வதும் நமக்குப் எச்சரிக்கையாக இருக்கும். அப்பொழுது, பெரிய நகரங்களை விட்டுப் புறப்பட்டு, அதன் பின்னர் மலைகளின் இடையிலுள்ள ஒதுக்குப்புறமான இடங்களில் அமைந்த தனிமையான வீடுகளுக்காகச் சிறிய நகரங்களையும் விட்டு வெளியேறத் தயாராகும் காலமாக இருக்கும்." Testimonies, volume 5, 464.

தப்பிச் செல்ல வேண்டிய அடையாளமாக இருந்த எருசலேமின் முற்று கை
செஸ்தியுஸ்கொண்டு வந்த முதல்முற்று கையாகும். ஆகையால்,
செஸ்தியுஸ்தற்காலிகமாக அகற்றப்பட்ட ஒரு அச்சுறுத்தலைக்குறித்த
ஏனெனில், அவர் முற்று கையை அமைத்தபின், பின்னர் மர்மமான
வகையில் பின்வாங்கினார்; இதனைச் செய்ததற்கான அவரது

காரணத்தை வரலாற்றாசி ரியர்கள் ஒரு போது ம் நிர்ணயி க்க மு டி யவி ல்லை.

“செஸ்தியுஸின் கீழிருந்த ரோமர் படைகள் நகரத்தைச் சூழ்ந்தபின், உடனடியான தாக்குதலுக்கெல்லாம் அனைத்தும் சாதகமாகத் தோன்றிய வேளையிலும், அவர்கள் எதிர்பாராதவிதமாக முற்றுகையை விட்டு விலகினர்.” The Great Controversy, 31.

1880-களிலும் 1890-களிலும், நியூ ஹாம்ப்ஷையரைச் சேர்ந்த செனட்டர் Henry W. Blair, ஞாயிற்றுக்கிழமையை தேசிய ஓய்வுநாளாக அறிவிக்க காங்கிரஸில் தொடர்ச்சியாக பல மசோதாக்களை முன்வைத்தார். இம்மசோதாக்கள் பொதுவாக “Blair Sunday Bills” என்று அழைக்கப்பட்டன. செனட்டர் Blair, ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஓய்விற்கும் மார்க்க அனுஷ்டானத்திற்குமான நாளாகக் கடைப்பிடிப்பதற்கான வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தார். ஒரே மாதிரியான ஒரு ஓய்வுநாள் அமெரிக்கச் சமூகத்தில் நன்மையான ஒழுக்க மற்றும் சமூக விளைவுகளை உருவாக்கும் என்று அவர் நம்பினார். அவரது முயற்சிகள், குறிப்பாக மார்க்கக் குழுக்களிடமிருந்து, ஓரளவு ஆதரவைப் பெற்றபோதிலும், தேவாலயமும் அரசும் பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற கவலைகள் உட்பட, அவை எதிர்ப்பையும் சந்தித்தன.

இறுதியில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை இயற்றும் போது ஒரு விலங்காக அல்ல, நாகமாகப் பேசுவதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த பூமிவிலங்கின் வரலாற்றில், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமியற்றலை நிறைவேற்ற முயன்ற முதல் முயற்சி இதுவாகும். 1888 ஆம் ஆண்டின் General Conference கூட்டத் தொடரின் தூதர்களில் ஒருவரான A. T. Jones, காங்கிரஸ் மண்டபங்களுக்குள் சென்று மிகவும் வாக்குத்திறமையுடன் எதிர்த்தது இந்த Blair மசோதாக்களின் தொடரே ஆகும். சில முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, தேசிய ஓய்வு நாளை (ஞாயிற்றுக்கிழமை) அமல்படுத்துவதற்கான தனது முயற்சியில் Senator Blair உந்துதலை இழந்தார். அந்த வரலாறுடனும், தேசிய ஓய்வு நாள் (ஞாயிற்றுக்கிழமை) குறித்த அதின் உட்கருத்துகளுடனும் நேரடியான தொடர்பில், Ellen White வழங்கிய ஆலோசனைகளின் வரலாற்றுப் பதிவை மறுபரிசீலனை செய்யலாம்.

அவள் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டம் கு றி த்த எச்சரிக்கைகளை மறு பரிசீ லனை செய்து பார்க்கையி ல் காணப்படு வது மி கவு ம் கவலைக்கு ரியது ;மேலு ம் அது லவோதி க்கேயா அட்வென்டி சத்தி ல் பரவலாகத் தவறாகப் பு ரிந்து கொள்ளப்பட்டு ள்ளது . நகரங்களு க்கு வெளியே இரு க்க வேண்டி ய அவசி யம் என்ற சூ ழலி ல், இப்போது மேற்கோளிடப்பட்ட அந்தப் பகு தி யி ல், அவள் இவ்வாறு எழு தி னாள்: “அப்பொழு து பெரிய நகரங்களை வி ட்டு வெளியேறு வதற்கான நேரம் வரு ம்; சி றி ய நகரங்களையு ம் வி ட்டு , மலைப்பகு தி களில் தனிமையான இடங்களிலு ள்ள ஒது க்கு ப்பு ற இல்லங்களு க்கு செல்லத் தயாராக.” தேவனு டைய ஜனங்கள் கி ராமப்பு றங்களில் வாழ வேண்டு ம் என்று அவள்

மீண்டு ம் மீண்டு ம் போதி த்தாள்; ஆனால் 1888-ற்கு மு ன்னர் கி ராமப்பு வாழ்வு கு றி த்த அவளு டைய ஆலோசனைகள், அரு கி லு ள்ள எதி ர்கால தேவனு டைய ஜனங்கள் நகரங்களை வி ட்டு வெளியேற வேண்டி யி ரு க்கு என்ற பி ன்னணியி ல், நகரங்களை வி ட்டு வெளியேற வேண்டு ம் என்ற அவளு டைய வழி நடத்தலை அமைத்தன. 1888-ற்கு பி ன்னர், கி ராமப்பு ற வாழ்வு தொடர்பாக அவள் எழு தி ய வழி நடத்தல்களில், நாம் ஏற்கனவே நகரங்களு க்கு வெளியே இரு க்க வேண்டு ம் என்ற ஆலோசனையி லி ரு ந் அவள் ஒரு போது ம் வி லகவி ல்லை.

வரலாற்றில் தோன்றிய ப்ளேர் தேசிய ஓய்வு நாள் மசோதாக்கள் நகரங்களை விட்டு வெளியேறுவதற்கான "அடையாளம்" ஆக இருந்தன; மேலும், ப்ளேர் மசோதாக்கள் அந்தப் பணியை நிறைவேற்றத் தேவையான வேகத்தைக் காத்துக்கொள்ளாமல், வரலாற்றின் இருளுக்குள் மறைந்துவிட்டபோதிலும், தப்பி ஓடுவதற்கான அந்த "அடையாளம்" அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. அது செஸ்தியு கொண்டு வந்த முதல் முற்றுகையின் வரலாற்றுச் சின்னக்கல்லில் அளிக்கப்பட்டது. விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் தித்துவின் முற்றுகையால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; ஆகையால், அந்த முற்றுகை வரும் போது இன்னும் நகரங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கும் எந்த லவோதிக் கேய அத்வென்டிஸ்ட்களும் துன்மார்க்கருடன் சேர்ந்து மரித்துப்போவார்கள்.

கடைசி நாட்களில் இரண்டு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதிகள் உள்ளன. அவை விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிறு சட்டத்தால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் காலப்பகுதி லவோதிக் கேயா அட்வெண்டிசத்தில் உயிரோடிருப்போரின் விசாரணைத் தீர்ப்பாகும்; இரண்டாம் காலப்பகுதி ரோமின் வேசியின் நிறைவேற்று நியாயத்தீர்ப்பாகும். இந்த இரண்டு காலப்பகுதிகளும் மீண்டும் மீண்டும் விளக்கப்படுகின்றன; ஏனெனில் மில்லரைட் வரலாற்றில் எவ்வாறு இருந்ததோ அப்படியே, அந்த இரண்டு காலப்பகுதிகளில்தான் பத்து கன்னிகைகளின் உவமை எழுத்தெழுத்தாக நிறைவேறுகிறது. அந்த உவமையில் உள்ள தாமதக் காலம் ஆபகூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் தாமதக் காலமே ஆகும்; ஆகையால் நாம் பரிசீலித்து வரும் இந்த இரண்டு காலப்பகுதிகளும் ஆபகூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தினாலும் விளக்கப்பட்டன. பத்து கன்னிகைகளின் உவமையும், ஆபகூக் இரண்டாம் அதிகாரமும், மில்லரைட் வரலாற்றில் எழுத்தெழுத்தாக நிறைவேறின; அவை நிறைவேறியபோது, எசேக்கியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரம், இருபத்தொன்று முதல் இருபத்தெட்டு வரையிலான வசனங்களும் நிறைவேறின.

எசேக்கி யேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ன் கடைசி எட்டு வசனங்கள், "ஓவ்வொரு தரிசனத்தி ன் வி ளைவு ம்" நிறைவேறு ம் ஒரு காலத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ன்றன; அது தேவன் தமது தரிசனங்களை இனி "தாமதப்படு த்தமாட்டார்" எனு ம் காலமாகு ம். லவோதி க் கேயா

அட்வென்டி சத்தி ல் உயி ரோடி ரு ப்போரின் ஆராய்ச்சி நியாயத்தீ ர்ப்பையு தீ ரு வி ன் வேசி யி ன் நிர்வாக நியாயத்தீ ர்ப்பையு ம் அடையாளப்படு த்தி மீ ண்டு ம் மீ ண்டு ம் கு றி ப்பி டப்படு ம் அந்த இரண்டு வரலாற்று க் கா வேதாகமத்தி ன் உள்ளு ள்ள ஒவ்வொரு தரிசனமு ம் தன் பரிபூ ரணமானது ம் இறு தி யானது மான நிறைவேற்றத்தை அடையு ம் தீ ர்க்கதரிசனக் காலமாகு ம். அந்தக் காலத்தி ல் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயி ரம் பேர் நிலைநிறு த்தப்படு கி றார்கள்; அவர்கள் மரிக்காதவர்களாகி ய வர்க்கத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ன்றனர்; கி றி ஸ்து தி ரு ம்பி வரு ம் வவ அவர்கள் உயி ரோடே இரு ப்பார்கள். லூ க்கா இரு பத்தொன்றாம் அதி காரத்தி ல், அந்தத் தலைமு றை வந்து வி ட்டதை அடையாளப்படு த்து ம் ஒரு "அடையாளத்தை" கி றி ஸ்து சு ட்டி க்காட்டு கி றார்.

கிறிஸ்து பாழாக்கும் அருவருப்புடனான தொடர்பில் தப்பிச் செல்லும்படியான "அடையாளம்" குறித்து விளக்கியபடி, அந்த "அடையாளம்" பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டு வரலாறுகளிலும் இரண்டு காலப்பகுதிகள் குறிக்கப்படுகின்றன; அவற்றின் ஆரம்பங்களும் முடிவுகளும் அந்தக் காலப்பகுதியின் தொடக்கத்தில் ஒரு "அடையாளத்தையும்" முடிவில் "அடையாளங்களையும்" கொண்டுள்ளன. மேகங்களில் வந்து சேரும் வரையில் உயிரோடிருக்கும் இறுதியான தலைமுறையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக கிறிஸ்து குறிப்பிட்ட "அடையாளம்" என்பது, நாம் இப்போது பூமியின் வரலாற்றின் இறுதியான தலைமுறைக்குள் இருக்கிறோம் என்பதற்கான சாட்சியாகும்.

லூக்கா இருபத்தொன்றாம் அதிகாரத்தில், கி.பி. 66 முதல் கி.பி. 70 வரையிலான காலத்தில் நடந்த சொற்பொருளான எருசலேமின் மூன்றரை ஆண்டுகால மிதித்தழித்தலும் அழிவும் ஆகிய வரலாற்றிலிருந்து, கி.பி. 538-இல் ஆரம்பித்து கி.பி. 1798-இல் முடிவடைந்த ஆவிக்குரிய எருசலேமின் மூன்றரை ஆண்டுகால மிதித்தழித்தலின் முடிவுவரை நீளும் வரலாற்றை இயேசு அடையாளப்படுத்துகிறார்.

நீங்கள் எருசலேம் படைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதைக் காணும் போது, அதன் பாழாக்கப்படுதல் சமீபமாயிருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ளுங்கள். அப்பொழுது யூதேயாவில் இருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்குத் தப்பிச் செல்லட்டும்; அதன் நடுவில் இருக்கிறவர்கள் வெளியேறட்டும்; நாட்டுப்புறங்களில் இருக்கிறவர்கள் அதற்குள் நுழையாதிருக்கட்டும். ஏனெனில் எழுதப்பட்டிருக்கிற எல்லாவற்றும் நிறைவேறும்படிக்கு இவை பழிவாங்கும் நாட்களாகும். ஆனால் அந்த நாட்களில் கர்ப்பமுள்ளவர்களுக்கும் பாலூட்டுகிறவர்களுக்கும் ஐயோ! ஏனெனில் தேசத்தில் பெரிய நெருக்கடியும் இந்த ஜனத்தின் மேல் கோபாக்கினையும் உண்டாகும். அவர்கள் பட்டயத்தின் வாயால் விழுவார்கள்; சகல ஜாதிகளிடத்துக்கும் சிறையாக்கிக் கொண்டு செல்லப்படுவார்கள்; புறஜாதியாரின் காலங்கள் நிறைவேறும் வரைக்கும் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும். லூக்கா 21:20-24.

ஜாதி களால் ஒரு சலேம் மி தி க்கப்படு ம் “காலங்கள்” என்பது பன்மையி ல் உள்ளது ; ஏனெனில் அது கி .பி . 70 ஆம் ஆண்டி ல் மு டி வு ற்ற சொற்பொரு கொண்ட ஒரு சலேமி ன் மி தி த்தழி த்தலையு ம், 1798 இல் மு டி வு ற்ற ஆவி க்கு ரிய ஒரு சலேமி ன் மி தி த்தழி த்தலையு ம்கு றி க்கி றது . ஜ பு றமதத்தையு ம்பாப்பமத ஆட்சி யையு ம் இரண்டையு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன; “எவ்வளவு காலம்?” என்று கேட்கு தானியேல் எட்டாம் அதி காரத்தி ன் கேள்வி யி ல் வரு ம் தரிசனத்தி ன் பொரு ள் அந்த இரு வல்லமைகளே ஆகு ம்.

அப்போது ஒரு பரிசுத்தவன் பேசுவதைக் நான் கேட்டேன்; மேலும், பேசிக் கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவனிடத்தில் மற்றொரு பரிசுத்தவன், “நித்திய பலியையும், பாழாக்கும் மீறுதலையும் குறித்து, பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் காலடியில் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் அந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இருக்கும்?” என்று கேட்டான். தானியேல் 8:13.

லூக்கா இருபத்தொன்றாம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “ஜாதிகளின் காலங்கள்” என்பது கி.மு. 723-இல் தொடங்கி 1798-இல் நிறைவடைந்த, வடக்கு இராஜ்யத்தின் மீது தேவனுடைய பழிவாங்குதலின் இரண்டாயிரத்து ஐநூற்று இருபது ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. 538 ஆம் ஆண்டு, பாவத்தின் மனிதன் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நின்று தானே தேவன் என்று அறிவித்த காலத்தைக் குறிக்கிறது; இவ்வாறு அந்தக் காலப்பகுதி தலா ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் கொண்ட இரண்டு சமமான பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளின் காலப்பகுதி, “ஜாதிகளின் காலங்கள்” நிறைவேறியபோது, லூக்கா இருபத்தொன்றாம் அதிகாரம், இருபத்துநான்காம் வசனத்தில் நிறைவடைகிறது என்று குறிக்கப்பட்ட அதே வரலாறே ஆகும். இயேசு தமது சீஷர்களுக்காக அடையாளப்படுத்திக் காட்டும் வரலாற்று உரையில், இருபத்துநான்காம் வசனம் சீஷர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியை 1798-இல் உள்ள “முடிவின் காலம்” வரை கொண்டு வருகிறது. அங்கிருந்து இயேசு மில்லரைட் இயக்கத்தோடு தொடர்புடைய “அடையாளங்களை” சுட்டிக்காட்டத் தொடங்குகிறார்.

சூரியனிலும், சந்திரனிலும், நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் உண்டாகும்; பூமியின்மேல் ஜனங்களுக்கு குழப்பத்தோடும் திகைப்போடும் துயர்நிலை உண்டாகும்; சமுத்திரமும் அலைகளும் கர்ஜிக்கும்; பூமியின்மேல் வரப்போகிறவைகளைப் பார்த்து மனுஷரின் இருதயங்கள் பயத்தினால் சோர்ந்து போகும்; ஏனெனில் வானத்தின் சக்திகள் அசைக்கப்படும். அப்பொழுது மனுஷகுமாரன் வல்லமையுடனும் மகா மகிமையுடனும் மேகத்தில் வருகிறதை அவர்கள் காண்பார்கள். இவைகள் நடைபெறத் தொடங்கும்போது, நீங்கள் நிமிர்ந்து நோக்கி, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; ஏனெனில் உங்கள் மீட்பு சமீபமாகிறது. லூக்கா 21:25-28.

“அடையாளங்கள் உண்டாகு ம்” என்று இயேசு கூறுகிறார்; மேலும் அவற்றைச் சூரியனிலும் சந்திரனிலும், நட்சத்திரங்களிலும் உண்டாகு ம் அடையாளங்களாகவு ம், ஜாதி களின் து யரமாகவு ம், வானத்தின் சக்தி கள் அதி ர்க்கப்படு தலாகவு ம், அதன் பி ன்னர் மனு ஷகு மாரன் மேகத்தி ல் வரு தலாகவு ம் அவர் அடையாளம் காட்டு கிறார். இந்த எல்லா “அடையாளங்களு ம்” மி ல்லரைட் வரலாற்றி ல் நிறைவேறி ன்.

“கிறிஸ்துவின் வருகையின் விதத்தையும் நோக்கத்தையும் தீர்க்கதரிசனம் முன்கூட்டியே அறிவிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அது சமீபித்திருக்கும்போது மனிதர் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய அடையாளங்களையும் முன்வைக்கிறது. இயேசு கூறினார்: ‘சூரியனிலும் சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் உண்டாகும்.’ லூக்கா 21:25. ‘சூரியன் இருளாக்கப்படும், சந்திரன் தன் ஒளியைக் கொடாதிருக்கும், வானத்தின் நட்சத்திரங்கள் விழும், வானத்தில் உள்ள சக்திகள் அசைக்கப்படும். அப்பொழுது அவர்கள் மனுஷகுமாரன் மிகுந்த வல்லமையோடும் மகிமையோடும் மேகங்களில் வருவதைக் காண்பார்கள்.’ மாற்கு 13:24-26. இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னோடியாக இருக்கும் அடையாளங்களில் முதற்படியான ஒன்றை வெளிப்படுத்தினவர் இவ்வாறு விவரிக்கிறார்: ‘ஒரு பெரிய பூமியதிர்ச்சி உண்டாயிற்று; சூரியன் மயிரினால் நெய்யப்பட்ட இரட்டுத்துணியைப்போல் கருமையாகி, சந்திரன் இரத்தம்போலாயிற்று.’ வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:12.”

“இந்த அடையாளங்கள் பதினொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடங்குமுன்பே காணப்பட்டன. இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக, கி.பி. 1755 ஆம் ஆண்டில், இதுவரை பதிவுசெய்யப்பட்டவற்றில் மிகப் பயங்கரமான நிலநடுக்கம் நிகழ்ந்தது....”

“இரு பத்தைந்து ஆண்டு களு க்கு ப்பி ன்னர், தீ ர்க்கதரிசனத்தி ல் கு றி ப்பி டப்பட்ட அடு த்த அடையாளம் வெளிப்பட்டது —சூ ரியனு ம் சந்தி ரனு ம் இரு ளடைதல். இதனை இன்னு ம் கு றி ப்பி டத்தக்கதாக்கி ய அது நிறைவேறு ம் காலம் தெளிவாகவே சு ட்டி க்காட்டப்பட்டி ரு ந்தது என்பதே. இரட்சகர் ஒலி வ மலைமேல் தமது சீ ஷர்களு டன் உரையாடு கையி ல், சபைக்கு ரிய நீண்டகால சோதனையை—அதாவது , பாப்பரசர் ஆட்சி யி ன் து ன்பு று த்தலாகி ய 1260 ஆண்டு களை, அதைக் கு றி த்து அவர் அந்த உபத்தி ரவம் கு றைக்கப்படு ம் என்று வாக்களித்தி ரு ந்தார்—வி வரித்த பி ன்பு , தமது வரு கைக்கு மு ன்னதா நிகழ வேண்டி ய சி ல சம்பவங்களை இவ்வாறு கு றி ப்பி ட்டு , அவற்றி ல் மு தலாவது எப்போது காணப்படு ம் என்பதற்கான காலத்தையு ம் நிர்ணயி த்தார்: ‘அந்நாட்களில், அந்த உபத்தி ரவத்து க்கு ப்பி ன்பு , சூ ரியன் இரு ளடையு ம்; சந்தி ரன் தன் ஒளியைக் கொடாதி ரு க்கு ம்.’ மாற்கு 13:24. அந்த 1260 நாட்கள், அல்லது ஆண்டு கள், 1798-இல் மு டி வு ற்றன. அதற்கு கால் நூ ற்றாண்டு மு ன்னரே, து ன்பு று த்தல் ஏறக்கு றைய மு ற்றி லு ம் நின்று வி ட்டது . இந்தத் து ன்பு று த்தலு க்

பின்பு, கிறிஸ்து வின்வார்த்தைகளின்படி, சூரியன் இருளடைய வேண்டியது. 1780 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19 ஆம் நாளில், இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியது”

“கிறிஸ்து தம்முடைய ஜனங்களை, தமது வருகையின் அடையாளங்களைக் கவனித்து நோக்கவும், தங்கள் வரவிருக்கும் ராஜாவின் சின்னங்களை அவர்கள் காணும் போது மகிழ்ச்சியடையவும் கட்டளையிட்டிருந்தார். ‘இவைகள் நடைபெறத் தொடங்கும் போது,’ என்று அவர் கூறினார், ‘நீங்கள் நிமிர்ந்து, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; ஏனெனில் உங்கள் மீட்பு சமீபித்திருக்கிறது.’ அவர் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் கவனத்தை வசந்தகாலத்தில் மொட்டிடும் மரங்களின்மேல் திருப்பி, இவ்வாறு கூறினார்: ‘அவை இப்போது தளிர்விடும் போது, நீங்கள் அதைக் கண்டு, கோடைக்காலம் இப்போது சமீபமாக உள்ளது என்பதை நீங்களாகவே அறிந்துகொள்கிறீர்கள். அதுபோலவே நீங்கள், இவைகள் நடைபெறுவதைக் காணும் போது, தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபத்தில் உள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.’ லூக்கா 21:28, 30, 31.” The Great Controversy, 304, 306–308.

மூன்று ரோமங்களின் மும்மடங்கு பயன்பாடு இவ்வாறானதை அடையாளப்படுத்துகிறது: புறமத ரோமும் பின்னர் போப்பாண்ட ரோமும் எருசலேமை மிதித்துக் கீழ்ப்படுத்திய நிகழ்வுகளில், நவீன ரோமால் பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதிக்கப்படுதல், பன்னிரெண்டு நூற்று அறுபது நாட்கள் (புறமத ரோம்) அல்லது பன்னிரெண்டு நூற்று அறுபது தீர்க்கதரிசன ஆண்டுகள் (போப்பாண்ட ரோம்) என்ற ஒரு காலப்பகுதியால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. கடவுளின் விசுவாசமுள்ள ஜனங்களை நவீன ரோம் துன்புறுத்தும் காலப்பகுதியை அடையாளப்படுத்தும் அடையாளார்த்தமான பன்னிரெண்டு நூற்று அறுபது நாட்கள் (நாற்பத்திரெண்டு மாதங்கள்), அந்தந்த காலப்பகுதியின் விசுவாசிகளுக்கான தப்பிச் செல்லும் நேரத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரே ஒரு “அடையாளம்” உடன் அமையும். இந்த மூன்று காலப்பகுதிகளில் ஒவ்வொன்றும், காலப்பகுதியின் தொடக்கத்தில் இருந்த ஒரே ஒரு “அடையாளம்” போல அல்லாமல், பல “அடையாளங்களின்” வெளிப்பாட்டோடு முடிவடைகிறது.

“அரவு நேரத்தி ல்தான் தேவன் தமது ஜனங்களின் விடுதலைக்காக தமது வல்லமையை வெளிப்படுத்துகிறார். சூரியன் தோன்றி, தன்முழு வல்லமையோடு பிரகாசித்திருக்கிறது. அடையாளங்களுக்கும் அதிசயங்களுக்கும் விசுவாசமான தொடர்ச்சியில் பின்பு தொடர்கின்றன. துன்மார்க்கர் அந்த நிகழ்வைக் கண்டு திகிலடைந்து ஆச்சரியத்துடன் நோக்குகின்றனர். நீதிமான்களோ தங்கள் விடுதலையின் அடையாளங்களை மௌனமிகு ஆனந்தத்துடன் கண்டு களிக்கின்றனர். இயற்கையில் உள்ள அனைத்து மதன் ஒழுங்கிலிருந்து விலகிப்போனது போல தோன்றுகின்றன. பாய்வதை நிறுத்துகின்றன. இருண்ட, கனமான மேகங்கள்

எழுந்து ஒன்றுக்கொன்று மோதுகின்றன. கொந்தளிக்கும் வானத்தின்
நடுவில் வருணிக்கமுடியாத மகிமையால் நிறைந்த ஒரு தெளிவான
வெளிகாணப்படுகிறது; அங்கிருந்து பெரு ஜலங்களின் ஓசையைப்
போன்ற தேவனுடைய சத்தம் வந்து: 'ஆயிற்று' என்று கூறுகிறது.
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 16:17." The Great Controversy, 636.

ரோம் வேசியின் மேல் நிறைவேற்று நியாயத்தீர்ப்பின் காலம், இன்னும்
பாபிலோனிலே இருக்கும் தேவனுடைய மற்ற மந்தை தப்பிச் செல்ல
வேண்டும் என்பதை அடையாளப்படுத்தும் கொடியை உயர்த்துவதோடு
தொடங்குகிறது. அந்தக் காலம் "அடையாளங்களாலும் அதிசயங்களாலும்"
முடிவடைகிறது. அந்தக் காலம் வெளிப்படுத்தல் பதினெட்டாம்
அதிகாரத்தின் "இரண்டாம் சத்தத்தினால்" தொடங்கி, தேவனுடைய
சத்தத்தினால் முடிவடைகிறது. நிச்சயமாக, வெளிப்படுத்தல் பதினெட்டாம்
அதிகாரத்தின் முதல் மற்றும் இரண்டாம் சத்தங்கள் கிறிஸ்துவின் சத்தமே
ஆகும். முதல் சத்தம், உயிரோடிருக்கும் லவோதிகேயா அட்வென்டிஸ்ட்
சபையின் விசாரணை நியாயத்தீர்ப்பின் தொடக்கத்தை
அடையாளப்படுத்துகிறது; இரண்டாம் சத்தம் அந்தக் காலத்தின் முடிவை
அடையாளப்படுத்துவதோடு, ரோம் வேசியின் மேல் நிறைவேற்று
நியாயத்தீர்ப்பின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது.

கிறிஸ்து உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்திய வாரத்தினால் முழு
வரலாறும் ஆளப்படுகிறது; மேலும், விரைவில் வரவிருக்கும்
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம், சிலுவையால் முன்னுருவாக்கப்பட்டதுபோல,
நடுப்பகுதியிலுள்ள வழிக்குறியாக முன்னுருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு
வரலாறுகளும் ஆல்பாவும் ஒமேகாவும் எனும் முத்திரையை
உடையவையாக இருக்கின்றன; ஏனெனில் எந்த வரலாற்றிலாயினும்
அதன் தொடக்கமும் முடிவும் தேவனுடைய சத்தத்தினால்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை சத்தியத்தையும்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; ஏனெனில் நடுப்பகுதியிலுள்ள வழிக்குறி
ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் கலகமாகும், மேலும் "சத்தியம்"
என்பதற்கான எபிரெய் மொழிச் சொல் எபிரெய் எழுத்துமாலையின் முதல்,
பதிமூன்றாவது, மற்றும் கடைசி எழுத்துகளால் அமைக்கப்பட்டது.
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் அதிகாரம் பதினெட்டின் முதல் சத்து
கிறிஸ்துவின் சத்தமாகும்; கடைசி சத்து தேவனுடைய சத்தமாகும்; மேலும்
நடுவிலுள்ள சத்து, அதுவும் தேவனுடைய சத்தமாயிருக்கின்றபடியால்,
பதிமூன்றாவது எழுத்தின் கலகம் பூமியின் மிருகம் ஒரு மகாபாம்பைப்
போல "பேசுதல்" என்பதினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிற
இடமாகவும் உள்ளது; இதுவே வெளிப்படுத்தின விசேஷம் அதிகாரம்
பதிமூன்றில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் காலத்தி
கொடி, தேவனுக்குப் விசுவாசமாக இருப்போர் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய
"அடையாளத்தை" பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; ஆனால் அதே சமயம்
அந்தக் கொடி உயர்த்தப்படுவதால் நிறைவுறும்தீர்க்கதரிசனக்

காலப்பகுதி யின் ஆரம்பத்திற் கு ம் ஒரு "அடையாளம்" இருக்க வேண்டுமென்பதையு ம் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்த "அடையாளம்" என்பதே, பூமியின் கடைசி தலைமுறை வந்து விட்டது என்பதற்கான சான்றாக இயேசு அடையாளப்படுத்துவது ஆகும்தான். லூக்கா அதி காரம் இருபத்தொன்றில், ஆலயம் அழிக்கப்படும்தான் என்று கிறிஸ்து குறிப்பிட்டபோது அவர் அதனால் என்ன அர்த்தம் கொண்டார் என்று சீஷர்கள் கேட்டார்கள்.

அவர்கள் அவரைக் கேட்டார்கள்: "ஆசிரியரே, அப்படியானால் இவைகள் எப்போது நிகழும்? மேலும், இவைகள் நடைபெறப்போகும் சமயத்தில் என்ன அடையாளம் இருக்கும்?" லூக்கா 21:7.

பின்பு, ஆலயமும் நகரமும் அழிக்கப்படவிருந்த கி.பி. 70 ஆம் ஆண்டுக்குக் கொண்டு செல்லும் வரலாற்றை இயேசு அடையாளப்படுத்தத் தொடங்குகிறார்; மேலும், "புறஜாதியாரின் காலங்கள்" எப்போது நிறைவேறும் என்பதை அவர் குறிப்பிடும் இருபத்திநான்காம் வசனம் வரை தொடர்கிறார்.

அவர்கள் பட்டயத்தின் வாயினால் விழுவார்கள்; எல்லா ஜாதிகளினிடத்திற்கும் சிறைப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்படுவார்கள்; ஜாதிகளின் காலங்கள் நிறைவேறும் வரையில் எருசலேம் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்படும். லூக்கா 21:24.

இந்த வசனம் சொற்பொருளான எருசலேமைக் குறிக்கிறது என்ற கருத்து, எதிர்காலவாதம் என்று அழைக்கப்படும் கத்தோலிக்க இறையியல் மூடத்தனத்தின் அடிப்படையில் உள்ளது; அது குறியீட்டானவற்றை சொற்பொருளாகப் பொருள்படுத்தி, தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேற்றத்தை உலகத்தின் முடிவிலேயே தனிப்பட்ட முறையில் அமைத்துவைக்கிறது. இந்த வசனத்தின் சரியான பயன்பாட்டின்மேலான தாக்குதல், புதிய ஏற்பாட்டின் வாசிப்பின் முழு காலத்திலும் சாத்தானின் ஒரு முக்கியமான தாக்குதலாக இருந்து வந்தது. சொற்பொருளான எருசலேம், கிறிஸ்துவின் காலத்தில் தீர்க்கதரிசன எருசலேமின் குறியீடாக இருப்பதை நிறுத்தியது; அப்போது சொற்பொருளான தீர்க்கதரிசனம் ஆவிக்குரிய பயன்பாட்டாக மாறியது. இந்த வெளிப்பாடு, அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு முக்கியமான போதனையாக இருந்தது. எருசலேம் மிதிக்கப்படுதல், கி.பி. 538 முதல் 1798 வரையிலான பாப்பரசராட்சி இருளின் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளை அடையாளப்படுத்துகிறது.

ஆலயத்திற்குப் புறம்பான பிராகாரத்தை நீ விட்டு விடு; அதனை அளக்காதே; ஏனெனில் அது புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; அவர்கள் பரிசுத்த நகரத்தை நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் காலால் மிதிப்பார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:2.

தீர்க்கதரிசனத்தி ல்கூ றப்பட்ட ஒரு சலேம், சி லு வையி ல் தேர்ந்தெடு க்கப்பட்ட நகரத்தி ன் அடையாளமாக இரு ப்பதை நிறு த்தி யது .

பழைய எருசலேமின் மண்ணில் நடப்பது ஒரு நல்ல காரியமாக இருக்கும் என்றும், இரட்சகரின் வாழ்க்கையும் மரணமும் நடைபெற்ற இடங்களைச் சந்திப்பதன் மூலம் தங்களுடைய விசுவாசம் மிகுந்தளவில் பலப்படுத்தப்படும் என்றும் உணருகிறவர்கள் எத்தனை பேரோ! ஆனால் வானத்திலிருந்து வரும் சுத்திகரிக்கும் அக்கினியால் அது சுத்திகரிக்கப்படும் வரையில், பழைய எருசலேம் ஒருபோதும் பரிசுத்தமான இடமாக இருக்காது." Review and Herald, June 9, 1896.

இருபத்திநான்காம் வசனத்தில் இயேசு சீஷர்களை 1798 ஆம் ஆண்டிலுள்ள முடிவுக் காலத்திற்குக் கொண்டு சென்ற பின்பு, முதல் தூதனின் அறிவிப்பு வரலாற்றில் தோன்றிய மில்லரைட் காலத்தை அவர் பின்னர் அறிமுகப்படுத்தினார்.

சூரியனிலும், சந்திரனிலும், நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் உண்டாகும்; பூமியின்மேல் ஜாதிகளுக்குள் கலக்கம், திகைப்பு உண்டாகும்; சமுத்திரமும் அலைகளும் முழங்கும்; பூமியின்மேல் வரப்போகிறவைகளை நோக்கி மனுஷர் பயத்தினாலும் எதிர்பார்ப்பினாலும் மனமுடைந்து போவார்கள்; ஏனெனில் வானத்தின் வல்லமைகள் அசைக்கப்படும். அப்பொழுது மனுஷகுமாரன் வல்லமையுடனும் மிகுந்த மகிமையுடனும் மேகத்திலே வருவதைக் காண்பார்கள். இவைகள் நிகழ ஆரம்பிக்கும்போது நீங்கள் நிமிர்ந்து நோக்கி, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; ஏனெனில் உங்கள் மீட்டி சமீபமாயிருக்கிறது. லூக்கா 21:25-28.

மில்லரீய வரலாற்றை அறிமுகப்படுத்திய அடையாளங்கள், தேவனுடைய வார்த்தையின் ஒருபோதும் தவறாத வல்லமையுடன் ஒத்துப்போகுமாறு நிறைவேறின.

"சூரியன், சந்திரன், மற்றும் நட்சத்திரங்களில் உள்ள அடையாளங்கள் நிறைவேறியுள்ளன." Review and Herald, November 22, 1906.

அடுத்த கட்டுரையில் லூக்கா இருபத்தொன்றாம் அதிகாரத்தை நாம் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

"1848 ஆம் ஆண்டு டி சம்பர் 16 அன்று , வானத்தி ன் அதி காரங்களின் அதி ர்வைப் பற்றி ய ஒரு தரிசனத்தை கர்த்தர் எனக்கு க் கொடு த்தார். மத்தேயு , மாற்கு , லூ க்கா ஆகி யோர்பதி வு செய்து ள்ள அடையாளங்களை அளிக்கு ம்போது , கர்த்தர் 'வானம்' என்று சொன்னபோது அவர் வானத்தையே கு றி ப்பி ட்டார்; 'பூ மி ' என்று சொன்னபோது அவர் பூ மி யையே கு றி ப்பி ட்டார் என்பதை நான் கண்டேன். வானத்தி ன் அதி காரங்கள் சூ ரியன், சந்தி ரன், நட்சத்தி ரங்கள் ஆகு ம். அவை வானங்களில் ஆட்சி செய்கி ன்றன. பூ மி யி ன் அதி காரங்கள் பூ மி யி ன்மேல் ஆட்சி செய்பவைகளாகு ம். தேவனு டைய

சத்தத்தி னால் வானத்தி ன் அதி காரங்கள் அதி ர்க்கப்படு ம். அப்பொழு து
சூ ரியன், சந்தி ரன், நட்சத்தி ரங்கள் தங்கள் இடங்களிலி ரு ந்து
அசைக்கப்படு ம். அவை மறைந்து போகாது ; ஆனால் தேவனு டைய
சத்தத்தி னால் அதி ர்க்கப்படு ம்.

“இருண்ட, கனமான மேகங்கள் எழுந்து ஒன்றோடொன்று மோதின.
ஆகாயவாயு பிரிந்து பின்னுக்கு உருண்டது; பின்னர் ஓரியோனில்
திறந்திருந்த இடைவெளியின் வழியாக நாம் மேலே நோக்கிப் பார்க்க
முடிந்தது; அங்கிருந்தே தேவனுடைய சத்தம் வந்தது. பரிசுத்த நகரம்
அந்தத் திறந்த இடைவெளியின் வழியாக இறங்கி வரும். பூமியின்
அதிகாரங்கள் இப்போது குலுக்கப்படுகின்றன என்றும், நிகழ்வுகள்
ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன என்றும் நான் கண்டேன். போர், போர்
பற்றிய வதந்திகள், பட்டயம், பஞ்சம், கொள்ளைநோய் ஆகியவை
முதலில் பூமியின் அதிகாரங்களை அசைக்கின்றன; பின்னர்
தேவனுடைய சத்தம் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், மேலும் இந்தப்
பூமியையும் அசைக்கும். ஐரோப்பாவில் நிகழும் அதிகாரங்களின்
குலுக்கப்படுதல், சிலர் போதிப்பதுபோல், வானத்தின் அதிகாரங்களின்
குலுக்கப்படுதல் அல்ல; அது கோபமுற்ற ஜாதிகளின்
குலுக்கப்படுதலாகும் என்பதை நான் கண்டேன்.” Early Writings, 41.